

був згіршенням для многих. Таким каменем преткновлення у нашій греко-католицькій церкві є апостол з'єднання, "душехват" св. Йосафат Кунцевич, Архієпископ Полоцький, що умер 12. листопада 1623. р.

Коли зачала ся кампанія за новою "народною" церквою в Канаді, перше всього в проєкті статутів тої церкви було викинути камінь преткновенья, св. Йосафата і серце життя релігійного: сновідь і Найсв. Евхаристію, чим св. Йосафат як раз горнув дуні до Ісуса і удостоїв ся пайкрасного титулу "душехвата".

Щоби зрозуміти, чому то "народна" церков відкидає сего "душехвата", подаємо його житє і історію його часів одним на збудованє, другим на соблази.

Щоби ліпше пізнати і оцінити житє св. Йосафата, треба вперед заглянути на кілька хвиль в історію руської Церкви.

Русь прийняла христіянство в р. 988. за великого князя Володимира. Прийняла христіянство від Греків з Царгороду і то в тім часі, коли в Царгороді засідали на престолі патріярхи католики. Отже первісною вірою від Риму, стала схизматичською. Русь однак єще